

A8-0330/2015

17.11.2015

JELENTÉS

az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os célkitűzés eléréséről
– Az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre
(2015/2108(INI))

Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság

Előadó: Peter Eriksson

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	12
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	13

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os célkitűzés eléréséről – Az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre (2015/2108(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak „Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os célkitűzés elérése” című közleményére (COM(2015)0082),
- tekintettel az Európai Tanács 2002. március 15–16-i ülésének következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács 2014. március 20–21-i ülésének következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács 2014. október 23–24-i ülésének következtetéseire,
- tekintettel az ENTSO-E 2014. évi tízéves hálózatfejlesztési tervére,
- tekintettel az energiahálózatok összekapcsolásáról Spanyolország, Franciaország, Portugália, az Európai Bizottság és az EBB részvételével tartott csúcstalálkozón 2015. március 4-én elfogadott madridi nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközre (CEF) (2013. december 11-i 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet),
- tekintettel az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. június 25-i 2015/1017/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A8-0330/2015),

Az összekapcsolás előnyei

1. a Bizottság közleményét és stratégiáját pozitív lépésként üdvözli, amely előmozdítja az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os célkitűzés megvalósítását és a villamos energia belső uniós piacának hatékonyabb működését;
2. elismeri, hogy a megújuló energia, a jobb energiahatékonyság és az energiamegtakarítást eredményező fenntartható energiaszerkezet, valamint egy olyan belső energiapiac, amely lehetővé teszi az energia szabad áramlását, fontos eszközök az Unió stabil, biztonságos, független, inkluzív, átlátható és versenyképes energiarendszeréhez, amely magas színvonalú munkahelyeket és vagyont teremt egy jövőorientált, fenntartható gazdaságban; hangsúlyozza, hogy egy ilyen rendszer kialakításához szükség van a villamosenergia-hálózatok nagyobb fokú összekapcsolására, intelligens energiahálózatokra és egy új piacszerkezetre; úgy véli, hogy egy ilyen rendszer létrehozása és az energiaszigetek megszüntetése az energiaunió

egyik fő célja kellene hogy legyen;

3. elismeri, hogy az energiahálózatok összekapcsolása kulcsfontosságú előfeltétel a villamos energia integrált belső piacának kiteljesítéséhez, ami jó tervezés esetén hozzásegít az éghajlati célkitűzéseink eléréséhez – ideértve azt a célt is, hogy az Unió vezető szerepet töltsön be a megújuló energiák terén – és az EU geopolitikai helyzetének javításához a nagyobb energiabiztonság és függetlenség révén, és csökkenti az energetikai elszigeteltséget, valamint az energiarendszer zavarainak esélyét; hangsúlyozza, hogy erős, összehangolt regionális együttműködés révén a villamosenergia-hálózatok rendszerösszekötőivel is foglalkozni kell, ezeket meg kell tervezni és meg kell építeni, és ennek során tiszteletben kell tartani a nemzeti hatóságok energiaszerkezet meghatározására vonatkozó hatásköröket, ugyanakkor szintén tiszteletben kell tartani az EU hosszú távú éghajlat-változási és energetikai célkitűzéseit is;
4. hangsúlyozza, hogy az európai hálózatok lényegesen nagyobb fokú összekapcsolásának előnyei messze meghaladják a gazdasági és geopolitikai dimenziókat; stratégiai elvről van szó, melynek egyrészt olyan alkalmazkodóképesebb és megbízhatóbb hálózatot kell eredményeznie, amely jobban fel van készülve mindenfajta változás és zavar kezelésére, másrészt lehetővé teszi, hogy a megújuló forrásokból származó energia növekvő aránya hatékonyan beépüljön az európai hálózatba;
5. emlékeztet arra, hogy az ikt egyre nagyobb szerepet játszik a villamosenergia-hálózatokban, és a villamosenergia-rendszer biztonsága sérülékenyebb a számítógépes veszélyforrásokkal szemben; felkéri a Bizottságot, hogy értékelje a villamosenergia-rendszer biztonsági kockázatait, és szükség esetén készítsen cselekvési tervet azok leküzdésére;
6. hangsúlyozza, hogy a villamos energia teljes mértékben integrált belső piaca megkönnyítené a villamosenergia-kereskedelmi és kiegyenlítő szabályozási szolgáltatásokat, növelné a biztonságot és mérsékelné az elektromos áram árának ingadozásait, ami kedvezne a polgároknak, az európai ipar és vállalkozások versenyképességének a világgazdaságban, mivel becslések szerint az európai fogyasztók 2030-ra évi 12–40 milliárd EUR-t takaríthatnának meg;
7. megjegyzi, hogy a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózata (ENTSO-E) szerint a szükséges, páneurópai jelentőségű összekapcsolási projektekbe való beruházások összege 2030-ra elérheti a 150 milliárd EUR-t, és érdeklődéssel jegyzi meg, hogy egy ilyen összekapcsolási beruházás a villamos energia árának megawattóránként legalább 2 euróval való csökkenését eredményezheti, és hogy a szóban forgó beruházások lehetővé tennék, hogy Európa a villamosenergia-terhelésének nagy részét megújuló energiaforrásokból fedezze; emlékeztet arra, hogy a villamos energia belső piacának valamennyi uniós fogyasztó javát kell szolgálnia; kéri, hogy az érintett intézmények kísérik figyelemmel, hogy a háztartásoknak, kkv-knak és egyéb kiskereskedelmi fogyasztóknak származik-e a rendszerből tényleges előnyük, amelynek nem lenne szabad kizárólag a nagykereskedelmi árakra korlátozódnia;
8. hangsúlyozza, hogy a szabályozott fogyasztói energiaárak fokozatos kivezetése során figyelembe kell venni a piaci verseny valós szintjét; megjegyzi tovább, hogy az energiaunióra vonatkozó stratégiának biztosítania kell a fogyasztók számára a

megfizethető, biztonságos és fenntartható energiaárakhoz való hozzáférést;

Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os célkitűzés

9. elismeri, hogy a 2020-ig elérendő 10%-os célkitűzés hasznos cél, és fontos lépés a helyes irányba; sajnálattal látja, hogy 12 – elsősorban az Unió periferiáján található – tagállam nem teljesíti a villamosenergia-hálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os célt, és így nagyrészt elszigetelve marad a villamos energia belső piacától; ezért hangsúlyozza, hogy többet kell tenni azért, hogy azokat a tagállamokat, melyeknek összekapcsolási szintje gátolja a villamos energia belső piacának kiteljesítését, támogassák a célkitűzés megvalósításában; úgy véli azonban, hogy a 10%-os cél önmagában nem minden esetben tükrözi a piaci helyzetet, és nem tudományos bizonyítékok alapján határozták meg azt; emlékeztet arra, hogy a 10%-os célt először 2002-ben tűzték ki az akkor meglévő, kiépített villamosenergia-termelési kapacitás alapján; elismeri, hogy bár fontos a 10%-os cél, nem írja le a villamos energia országok közötti forgalmának sem a mennyiségét, sem a minőségét, például a meglévő összekapcsolási infrastruktúra rendelkezésre állását, vagy a rendszerösszekötők közötti meglévő nemzeti infrastruktúrát; úgy véli ezért, hogy a kiépített villamosenergia-termelési kapacitáson alapuló, egységes összekapcsolási cél önmagában nem megfelelő az összes tagállam számára; ezért meggyőződése, hogy középtávon és 2030 távlatában mindenképpen szükség van arra, hogy a régiók ambiciózus és tényekre épülő, kiegészítő összekapcsolási célokról állapodjanak meg; úgy véli, hogy ezeket a célokat különféle paraméterek alapján kell meghatározni; sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb indítson szakmai vitát ezekről a paraméterekről; hangsúlyozza, hogy a mennyiségi célkitűzésen túl a rendszerösszekötők nyílt hozzáférhetősége és rendelkezésre állása is kulcsfontosságú az európai villamosenergia-piac működése előtt álló fennmaradó akadályok megszüntetéséhez; sürgeti a Bizottságot, az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségét (ACER) és a nemzeti szabályozókat, hogy gondoskodjanak a rendszerösszekötők hozzáférhetőségének átláthatóságáról és szoros felügyeletéről egyrészt a villamosenergia-piac működését akadályozó szűk keresztmetszetek megelőzése, másrészt a villamosenergia-rendszerek biztonságos működésének szavatolása érdekében;
10. megállapítja, hogy például az északi-sarki működési területen a korlátozott átviteli kapacitás miatt regionális árkülönbségek alakulnak ki, annak ellenére, hogy az országok összekapcsolására vonatkozó célkitűzést jelentős mértékben meghaladták;

Holisztikus megközelítés

11. megjegyzi, hogy az átviteli hálózatok gyakori túlterheltsége összefügghet a határokon átnyúló vezetékekkel, de a belső, elavult hálózatok gyengeségéből is eredhet, illetve ebben a nemzeti hálózatok korlátozott rendelkezésre állása is szerepet játszhat; hangsúlyozza, hogy a nemzeti hálózatok megerősítése alapvető fontosságú az összekapcsolások kapacitásának teljes mértékű kihasználása érdekében; kitart amellett, hogy holisztikus megközelítést kell alkalmazni annak értékelésekor, hogy szükség van-e a határokon átnyúló és az országos összekapcsolások annak érdekében történő megerősítésére/kibővítésére, hogy a lehető legjobban hasznosítsák a meglévő rendszerösszekötő vezetékeket és a meglévő nemzeti infrastruktúra kapacitását;
12. hangsúlyozza a Bizottságnak mint a függetlenített és hozzáférhető villamosenergia-piac

őrének és egy decentralizált energiarendszer támogatójának a harmadik energiacsomag keretében betöltött szerepét, amely rendszerben a tagállamok tisztességes piaci szabályok és a saját termelésű energia fogyasztására vonatkozó legjobb gyakorlatok szerint lehetővé teszik a kisebb szolgáltatók, különösen a megújuló energiaforrásokat használó termelő-fogyasztók számára a hálózathoz való hozzáférést;

13. megjegyzi, hogy az energia termelő-fogyasztók növekvő jelentőségére való tekintettel energiarendszerünk egyre decentralizáltabbá válik; ezért utal a jól megtervezett intelligens átviteli és elosztó hálózatok jelentőségére; hangsúlyozza, hogy az elosztórendszer-üzemeltetők egyre inkább kulcsfontosságú köztes piaci szerepet töltenek be, mivel a megújulóenergia-létesítmények túlnyomó része össze van kapcsolva az elosztó hálózatokkal; hangsúlyozza ebben az összefüggésben, hogy a szűk hálózati keresztmetszetek megszüntetésére tett kísérletek során alapos értékelésre van szükség annak meghatározásához, hogy az adott helyzetben mely intézkedések kombinációja a legcélszerűbb, ideértve új átviteli vezetékek építését, helyi intelligens hálózatok létrehozását, valamint a hatékonyságnak és rugalmasságnak a rendszerbe történő integrációját;
14. hangsúlyozza, hogy a hálózatok magasabb szintű összekapcsolásának előnyei nem érhetők el a piac és az átvitelirendszer-üzemeltetők magas fokú összekapcsolódása nélkül; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden erőfeszítést annak megelőzése érdekében, hogy az összekapcsolódás a tagállamok csoportosulásainak szintjén jöjjön létre, és mozdítsa elő az uniós szintű összekapcsolódást, amely magában foglalja valamennyi tagállamot és a szomszédos országokat, különösen az európai szomszédságpolitikában (ENP) részt vevő országokra;
15. emlékeztet rá, hogy a közös érdekű projekteket a Bizottság által létrehozott és a tagállamok, a nemzeti szabályozó hatóságok, az átvitelirendszer-üzemeltetők, a projektgazdák, az ENTSO-E, az ACER, a Bizottság és más fő érdekelt felek képviselőiből álló regionális csoportok értékelik;
16. hangsúlyozza, hogy a közös érdekű projektek listáját átláthatóbb és elszámoltathatóbb módon kell kidolgozni; megjegyzi, hogy az ENTSO-E, az átvitelirendszer-üzemeltetők (TSO) és a projektgazdák játsszanak domináns szerepet a harmonizált költség-haszon elemzés módszertan kidolgozásában, a tízéves hálózatfejlesztési tervek és a hálózati kódexek elkészítésében és az egyes projektek költségeinek és hasznainak értékelésében; emlékeztet arra, hogy teljes körű értékeléseket kell készíteni, a gazdasági, társadalmi és környezeti hatásokat is beleértve; ebben az összefüggésben annak biztosítására kéri a Bizottságot, hogy a szóban forgó értékeléseket a projektgazdától teljesen független, képzett szakemberek végezzék; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Európai Parlament és egyéb érdekelt felek – köztük a civil társadalom képviselői – szerepvállalásának ösztönzése révén optimalizálják a folyamat egészét; felhívja a Bizottságot, az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségét (ACER) és a nemzeti szabályozókat, hogy vállaljanak tevőlegesebb szerepet egy semlegesebb, átlátható, nyomon követhető és inkluzív konzultációs folyamat biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel azokat a helyzeteket, amikor az elérhető legjobb technológia alkalmazása a projektek uniós finanszírozásának fontos paramétere lehet;
17. felhívja a Bizottságot, hogy fejtse ki jobban a közös érdekű projektek rangsorolási

folyamatát; emlékeztet arra, hogy a közös érdekű projektek figyelembevételéhez azoknak szerepelniük kell az ENTSO-E tízéves hálózatfejlesztési terveiben, a végleges finanszírozási döntést azonban a Bizottság hozza meg a projektek kiválasztására alkalmazott saját értékelési kritériumai alapján; felkéri a Bizottságot, hogy kifejezetten adjon számot ezekről a kritériumokról;

18. felkéri a Bizottságot, hogy az energiaunióra irányuló stratégiai keretben előírt éves számbavétel részeként tegyen évente jelentést az Európai Parlamentnek a közös érdekű projektek megvalósításáról és a 10%-os cél elérése felé tett előrehaladásról;

Engedélyezési eljárás

19. hangsúlyozza, hogy a hosszadalmas engedélyezési eljárás nagyon megnehezíti az új nagyfeszültségű vezetékek európai kiépítését; arra kéri a tagállamokat, hogy segítsék elő a gyorsabb eljárásokat, ugyanakkor tartsák fenn a megfelelő szintű garanciákat a közérdek számára, ideértve a hatékony nyilvános konzultációkat is;
20. emlékeztet arra, hogy a közös érdekű projektek listáján szereplő projektekre elsőbbségi szabályozási elbírálás, gyorsított tervezés, az engedélyezésre vonatkozó kötelező, 3,5 éves határidő és gyorsabb környezeti vizsgálati eljárások vonatkoznak, és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, valamint az Európai Stratégiai Beruházási Alap keretében pluszfinanszírozásra is jogosultak lehetnek; annak felmérésére kéri a Bizottságot, hogy a szóban forgó gyorsított tervezést hogyan valósítják meg és tartják be az összes tagállamban;
21. elismeri, hogy a nyilvánosság tudatossága és a támogatás elengedhetetlen az összekapcsolási projektek gyors végrehajtásához; elismeri, hogy az átlátható és inkluzív folyamatok és a legmagasabb szintű környezetvédelmi előírások nem sérülhetnek az új energiavezetékek kiépítésekor; felhívja a projektgazdákat, hogy az új rendszerösszekötőkhöz használják az elérhető legjobb technológiákat annak érdekében, hogy növeljék a hálózatra fordított projektbefektetések, a környezeti fenntarthatóság és a helyi szintű támogatottság közötti koherenciát;
22. hangsúlyozza, hogy az „egyablakos” megközelítés bevezetése hozzájárul az engedélyezési eljárás lerövidítéséhez; emlékeztet arra, hogy a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet minden tagállam számára kötelezővé teszi egy nemzeti illetékes hatóság kijelölését, amely felelős az engedélyezési eljárás nemzeti szinten történő megkönnyítéséért, lerövidítéséért és koordinálásáért; üdvözlí ebben a tekintetben az „egyablakos” megközelítés 2017-re tervezett európai bizottsági értékelését, és arra biztatja a Bizottságot, hogy ennek keretében mérje fel egy uniós szinten egységes egyablakos rendszer lehetőségeit;

Az ACER szerepe

23. tudomásul veszi az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER) munkaerő- és forráshiányát; felkéri az EU költségvetési hatóságát, hogy biztosítsa az ügynökségnek a szükséges erőforrásokat, különösen a kellő számú saját munkatársat annak érdekében, hogy az ügynökség megfelelően és időben el tudja látni a jogszabályi úton ráruházott feladatokat; kéri az ACER szerepének megerősítését, különösen az ENTSO-E tekintetében, továbbá a nemzeti szabályozó hatóságok közötti koordináció és

a vitás ügyek rendezési mechanizmusának javítását, valamint a határokon átnyúló szabályozási kérdések összehangolásának ösztönzését illetően;

24. hangsúlyozza, hogy a nemzeti energiaszabályozóknál fontos a képzett, a kívánt szaktudással és gyakorlattal rendelkező, független személyi állomány; felhívja a Bizottságot, hogy legkésőbb 2016 végéig készítsen független ellenőrzést az összes nemzeti energiaszabályozó rendelkezésére álló forrásokról és az addig elért függetlenségük mértékéről, beleértve a helyzet javítására vonatkozó ajánlások megfogalmazását;
25. megjegyzi, hogy még mindig hiányzik az átláthatóság a piac rendelkezésére bocsátott, határokon átnyúló kapacitások kiszámítása és a rendszerösszekötők csökkentésének gyakorisága, nagysága és okai tekintetében; ezzel kapcsolatban kételkedik abban, hogy a legjelentősebb megszorítások többségével teljes mértékben foglalkoztak volna; felkéri a Bizottságot, hogy az ACER-nek biztosítson megfelelő kompetenciákat és hatásköröket ahhoz, hogy összegyűjtse a szükséges információkat minden egyes, határokon átnyúló átviteli kapacitásról, hogy ezáltal az ACER hatékonyan teljesíthesse ellenőrzési feladatait; kéri, hogy ezeket az információkat a nemzeti hálózat tervezésével és működésével kapcsolatban felmerülő szükséges információkkal együtt nyújtsák be az ACER-nek; üdvözlí ebben a tekintetben a villamosenergia-hálózatokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok kidolgozásának gyors lezárását; tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy ki kívánja terjeszteni az ACER megbízását, működési körét és hatáskörét, tudomásul veszi továbbá a Bizottság azzal kapcsolatos megfontolásait, hogy ez mit vonhat maga után az „Új irányvonal az energiaszabályozók számára” című közelmúltbeli közleményében foglaltaknak megfelelően; felhívja a Bizottságot, hogy a valódi belső energiapiac megvalósításának előmozdítása érdekében terjesszen elő konkrét javaslatokat e tekintetben; megjegyzi, hogy az ACER-re ruházott bármilyen új hatáskörhöz megfelelő forrásfedezetet kell biztosítani;

Pénzügyi eszközök

26. megjegyzi, hogy a Bizottság becslése szerint 35 milliárd eurós finanszírozásra van szükség ahhoz, hogy 2020-ig valamennyi tagállamban elérjék a 10%-os célt; emlékeztet arra, hogy az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközzel szóló rendelet (CEF-rendelet, 1316/2013/EU) szerint a CEF-ből az energetikára szánt támogatási keret döntő részét villamosenergia-projektekre kell fordítani, és fontosnak tartja, hogy a Bizottság ezt kellően figyelembe vegye; támogatja a Bizottság ajánlását, miszerint a CEF-nek néhány kulcsfontosságú projektre kellene koncentrálnia; hangsúlyozza, hogy külön figyelmet kell fordítani azokra a projektekre, amelyek az integrált uniós villamosenergia-piac legfontosabb hiányosságait és az energiahálózatok nem megfelelő szintű összekapcsolásának problémáját kezelik; úgy véli, hogy 2020 után továbbra is elegendő uniós finanszírozást kell rendelkezésre bocsátani a belső energiapiac működésének biztosításához és a villamosenergia-rendszerek működésének biztonságához szükséges, nem gazdasági szempontból életképes villamosenergia-összekapcsolási projektek kiépítésének támogatásához; hangsúlyozza az EBB fontosságát abban, hogy támogatja a beruházókat a kereskedelmi szempontból életképes villamosenergia-infrastruktúra projektekben; tudomásul veszi az Európai Stratégiai Beruházási Alap létrehozását, és szorgalmazza, hogy a Bizottság biztosítsa, hogy az alap ténylegesen vonzó legyen az energiahálózatok összekapcsolási projektjeire fordított befektetések számára;

27. szorgalmazza továbbá, hogy a Bizottság: 1) ösztönözze az elérhető legjobb technológiára fordított befektetéseket, ami költségesebb lehet ugyan, de az egész életciklusra kiterjedő jelentős pénzügyi előnyöket, valamint hosszú távon időbeli megtakarításokat és a technológiai vezető szerephez kapcsolódó előnyöket kínál; 2) végezze el a pénzügyi szabályok felülvizsgálatát azzal a céllal, hogy egyszerűsítse a meglévő mechanizmusokat; és 3) erősítse meg a hálózatba való további beruházás ösztönzőit többek között annak ösztönzésével, hogy az átviteli túlterheltségi díjból származó nyereséget a hálózatot erősítő infrastruktúrákba és technológiákba, köztük a további rendszerösszekötőkbe kell visszaforgatni;

Regionális együttműködés

Balti-tengeri régió

28. megjegyzi, hogy a tervezett rendszerösszekötők várhatóan lehetővé fogják tenni, hogy a balti államok 2015 végére elérjék a 10%-os célt; aggasztónak találja, hogy a balti államok hálózatai még mindig az orosz villamosenergia-hálózattal vannak szinkronizálva és attól függenek, ami hátráltatja a valóban integrált, helyesen működő európai villamosenergia-piac kialakulását; kéri a balti államok villamosenergia-hálózatainak gyors szinkronizálását a kontinentális európai hálózattal, hogy biztosítsa a teljes integrációjukat a villamos energia belső piacába, valamint a villamosenergia-ellátás fokozott biztonságát és a rendszer biztonságos működését; arra kéri az érintett tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket egy olyan hivatalos eljárás kezdeményezése érdekében, amely a szinkronizáltan működő kontinentális európai hálózat balti államokra való kiterjesztését célozza, az ENTSO-E-től pedig egy ilyen hivatalos eljárás elindítását kéri; felkéri a Bizottságot, hogy támogassa és ellenőrizze e projekt végrehajtását; kiemeli, hogy a közös skandináv energiapiac a legjobb példa a tagállamok között a villamos energia belső piacának létrehozása és fejlesztése terén történő együttműködés bevált módszerére; elismeri a Lengyelország és a skandináv villamosenergia-piac közötti nagyobb összekapcsolás fontosságát ahhoz, hogy Lengyelország elérhesse a 10%-os célját; üdvözlí a balti energiapiacok összekapcsolási tervének (BEMIP) megerősítéséről szóló egyetértési megállapodás aláírását; hangsúlyozza, hogy a BEMIP keretében megvalósuló regionális együttműködésnek folytatódnia kell, és javítani kell a tagállamok közötti szolidaritást a közös érdekű projektek végrehajtása terén;

Északi-tengeri régió

29. elismeri, hogy az északi-tengeri régióban a tengeri szelek alkalmasak arra, hogy 2030-ra Európa energiaellátásának több 8%-át állítsák elő; megjegyzi továbbá, hogy a regionális tengeri (offshore) szélenergia-hálózati infrastruktúra tervezésének és építésének koordinálása, a piacra jutása és a tartalékok megosztása az északi-tengeri régióban 2030-ra évi 5–13 milliárd EUR költségmegtakarításhoz vezethet a regionális piac jobb integrációja révén; felkéri a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy támogassák ezeket a lehetőségeket a 2030-as irányítási struktúra kidolgozása és a későbbi tervezés során; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az északi-tengeri szélenergia-hálózat szilárd politikai támogatására és jóváhagyására, mivel ez döntő lépés a tényleges energiaunió megvalósításában; szorgalmazza, hogy az EU Tanácsának soron következő elnökségei a 2016-os holland elnökség ideje alatt készítsenek és fogadjanak el egy jogi

keretet az érintett tagállamok közötti kormányközi megállapodás formájában, amely meghatározza a közös északi-tengeri villamosenergia-stratégiát;

Középnyugat-Európa

30. kiemeli, hogy az Ausztria és Németország közötti közös villamosenergia-piac előmozdítja az integrált európai energiapiac megvalósítását; elismeri, hogy a 2002-ben bevezetett közös ajánlattételi övezet e két országban azonos nagykereskedelmi villamosenergia-árakat, korlátlan villamosenergia-kereskedelmet és szinte 100%-os ellátásbiztonságot jelent; megjegyzi, hogy az osztrák-német ajánlattételi övezet az egyetlen viszonylag nagy övezet Európában, amelyen két ország osztozik; megjegyzi, hogy a nagyobb ajánlattételi övezetek támogatják a jól működő és likvid villamosenergia-piac jellemzőit, amely alkalmas a kereskedési költségek csökkentésére, a beruházási döntések számára rugalmas árjelzéseket tud küldeni, és alkalmas a nagyobb verseny előmozdítására; sürgeti az energiahálózatok gyors fejlesztését azzal a céllal, hogy beépítsék a megújuló energiát a villamosenergia-piacba és garantálják a hálózat stabilitását, különösen Dél-Németországban; kéri e sikermódel fenntartását és az ajánlattételi övezet bővítését;

Közép- és Délkelet-Európa

31. hangsúlyozza, hogy Közép- és Délkelet-Európa a megújuló energiaforrások terén hatalmas – és nagyrészt kihasználatlan – lehetőségekkel van megáldva; megjegyzi, hogy a közép és délkelet-európai regionális hálózati infrastruktúra hosszú távú tervezése és építése terén az együttműködésnek és a koordinációnak túl kell mutatnia az EU-n, hogy az uniós tagsággal nem rendelkező nyugat-balkáni országokra és Törökországra is kiterjedjen; kéri egy új platform létrehozását, ahol a régió összes fő érdekelt fele megvitathatná a régió villamosenergia-termelési lehetőségeinek teljes kiaknázására irányuló közös projekteket, és politikai támogatást nyújthatna ezeknek; elismeri, hogy az EU 2015. februárban alakult közép- és délkelet-európai földgáz-összeköttetésekkel foglalkozó magas szintű munkacsoportja lehetne ilyen platform, amennyiben a megbízatását kibővíti, hogy a villamos energia területére és a közép- és délkelet-európai nem uniós országok részvételére is kiterjedjen; elismeri, hogy ez a platform lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy vezető szerepet játsszon és politikai támogatást biztosítson;
32. megjegyzi, hogy a közép- és délkelet-európai régió magas energiaimport-függősége miatt kiemelten fontos a határokon átnyúló villamosenergia-kapacitások növelése, ami hozzájárulna a térség ellátásbiztonságához, hosszabb távon pedig az alacsonyabb lakossági energiaszámlákhoz;
33. javasolja, hogy a Bizottság mélyrehatóan elemezze a villamosenergia-hálózatok közötti új összeköttetések kilátásait a mediterrán térségben, illetve a dél-európai és észak-afrikai piacok között, tekintettel az ellátásbiztonság növelésére és a megújuló energiák fejlesztésére mindkét térségben;

Ibériai-félsziget

34. hangsúlyozza a Spanyolország és Franciaország közötti összekapcsolás jelentős mértékű fokozásának fontosságát annak érdekében, hogy a régióban támogassák a

megújuló energiát, és lehetővé tegyék az Ibériai-félsziget számára a villamos energia belső piacán való teljes körű részvételt; a 2015. március 4-én aláírt madridi nyilatkozatot, valamint a Délnyugat-Európa összekapcsolásával foglalkozó magas szintű munkacsoport létrehozását fontos lépésnek tartja a térség nagyobb fokú összekapcsolása felé; elismeri, hogy az Ibériai-félsziget és a kontinentális Európa közötti jelenlegi összekapcsolási kapacitás túl alacsony, és hogy a közös érdekű projektek listáján jelenleg szereplő projektek nem elegendőek ahhoz, hogy 2020-ra elérjék az összekapcsolási célt; felkéri a régió országait, hogy támogassák a megújuló energiákban rejlő jelentős potenciáljuk fejlesztését, és könnyítsék meg az ágazat hozzáférését az integrált európai piachoz;

35. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy tanulmányt készít az Ibériai-félsziget és Franciaország, az Egyesült Királyság, Olaszország és a Földközi-tenger déli partján lévő országok összekapcsolásának hasznáról;

2020 után

36. megjegyzi, hogy az európai energiarendszer 2002 óta, azaz az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10%-os cél eredeti meghatározása óta változáson ment keresztül, különös tekintettel a megújuló energiaforrások fejlődésére az egész kontinensen; ezzel összefüggésben azt ajánlja, hogy a kiépített kapacitás alapján 2030-ra kitűzött 15%-os cél ne álljon önmagában, továbbá gondos és alapos értékelésnek vessék alá annak biztosítása érdekében, hogy rendeltetésének megfelelő, releváns és megvalósítható legyen; kéri ezért a Bizottságot, hogy mérlegelje a regionális, kiegészítő célok kitűzését, és keressen jobb mennyiségi és minőségi referenciaértékeket, úgymint a kereskedelmi forgalom, a forgalom csúcsértékei és a szűk keresztmetszetek, amelyek rámutatnak arra, hogy milyen fokú összekapcsolásra van szükség;
37. hangsúlyozza, hogy az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó jövőbeni célt az EU hosszú távú éghajlati céljaiból, valamint az Unió által célként tekintett fenntartható energiarendszerről kell levezetni; megjegyzi ezzel kapcsolatban, hogy a szükséges összekapcsolás mértéke számos paramétertől függ, ideértve a következőket: a) az energiahatékonyság elsődlegessége elvének nemzeti és uniós szakpolitikában történő alkalmazása, valamint több keresletoldali válaszingedményezés; b) decentralizált, megújuló energiaforrásokon alapuló villamos energia és a hozzá tartozó intelligens hálózatok fejlesztése; c) az energiaszerkezettel kapcsolatos nemzeti döntések, amelyek figyelembe veszik az Unió hosszú távú éghajlat-változási és energetikai célkitűzéseit; d) energiatárolási technológiák fejlesztése, többek között a háztartások vagy a települések szintjén; e) az elérhető legjobb technológiák alkalmazása a megfelelő helyzetekben; f) az emberek termelő-fogyasztóként történő elismerése az energiarendszerben; és g) a hálózatokba való befektetést elősegítő világos ösztönzők létrehozása;
38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

Az elfogadás dátuma	10.11.2015
A zárószavazás eredménye	+: 56 -: 3 0: 5
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Zigmantas Balčytis, Bendt Bendtsen, Reinhard Bütikofer, Jerzy Buzek, Philippe De Backer, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Juan Carlos Girauta Vidal, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Angelika Mlinar, Nadine Morano, Dan Nica, Angelika Niebler, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Jean-Luc Schaffhauser, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Miguel Urbán Crespo, Vladimír Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Anna Záborská, Flavio Zanonato
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Soledad Cabezón Ruiz, David Coburn, Ian Duncan, Cornelia Ernst, Jude Kirton-Darling, Werner Langen, Olle Ludvigsson, Marian-Jean Marinescu, Clare Moody, Massimiliano Salini
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Isabella Adinolfi, Edward Czesak, Jonás Fernández

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

56	+
ALDE	Philippe De Backer, Fredrick Federley, Juan Carlos Girauta Vidal, Kaja Kallas, Angelika Mlinar, Morten Helveg Petersen
ECR	Ian Duncan, Ashley Fox, Evžen Tošenovský
EFDD	Isabella Adinolfi, Dario Tamburrano
ENF	Barbara Kappel, Jean-Luc Schaffhauser
GUE/NGL	Cornelia Ernst, Neoklis Sylikiotis, Miguel Urbán Crespo
PPE	Bendt Bendtsen, Jerzy Buzek, Christian Ehler, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Werner Langen, Janusz Lewandowski, Marian-Jean Marinescu, Nadine Morano, Angelika Niebler, Herbert Reul, Paul Rübig, Massimiliano Salini, Algirdas Saudargas, Antonio Tajani, Vladimir Urutchev, Henna Virkkunen, Adina-Ioana Vălean, Anna Záborská, Pilar del Castillo Vera
S&D	Zigmantas Balčytis, Adam Gierek, Theresa Griffin, Jude Kirton-Darling, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Olle Ludvigsson, Edouard Martin, Clare Moody, Dan Nica, Miroslav Poche, Patrizia Toia, Kathleen Van Brempt, Martina Werner, Flavio Zanonato
Verts/ALE	Reinhard Bütikofer, Peter Eriksson, Ernest Maragall, Michel Reimon, Claude Turmes

3	-
ECR	Edward Czesak, Marek Józef Gróbarczyk, Hans-Olaf Henkel

5	0
EFDD	David Coburn, Roger Helmer
GUE/NGL	Paloma López Bermejo
S&D	Soledad Cabezón Ruiz, Jonás Fernández

Jelmagyarázat:

+ : Mellette

- : Ellene

0 : Tartózkodás